

РЕШЕНИЕ

№ 1

гр. Велико Търново, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ВТОРИ
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на деветнадесети
декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ СТОЯНОВА

Членове: КРАСЕН ГЕОРГИЕВ
АЛЕКСАНДЪР ЛЮДМ.
ГРИГОРОВ

при участието на секретаря ГАЛЯ Г. СТАНЧЕВА
в присъствието на прокурора Е. Ив. Д.
като разгледа докладваното от ПЕТЯ СТОЯНОВА Наказателно дело за
възобновяване № 20224000600302 по описа за 2022 година

въз основа на данните по делото и закона, за да се произнесе взема
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК.

Образувано е по искане от адв. И. Събева защитник на осъдения М. Г.
А. за възобновяване на наказателното производство по ВНОХД № 54/2022г.
на окръжен съд Габрово и отмяна на влезлия в сила съдебен акт,
възобновяване на НОХД 149/2022г. на РС Габрово, отмяна на постановената
присъда и постановяване на оправдателна присъда или връщане на делото за
ново разглеждане от друг състав на съда.

В искането са изложени доводи за допуснати съществени нарушения
на процесуалните правила и нарушения на материалния закон и от двете
инстанции. Конкретиката в искането може да се сведе до оспорване мястото
на извършване на деянието; предпоставки за приложение на чл. 13 от НК;
неустановеност по безспорен начин на количеството алкохол в кръвта на

осъдения; твърдят се също допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и явна несправедливост на наложеното наказание.

В съдебно заседание осъденият М. А. се явява и със защитника си – адв. Събева поддържат подаденото искане за възобновяване по изложените в него съображения.

Прокурорът от ВТАП дава заключение за неоснователност на депозираното искане, тъй като не са налице основанията за възобновяване и счита, че същото следва да бъде оставено без уважение.

Великотърновският апелативен съд, след като се запозна с изложеното в молбата за възобновяване и материалите по НОХД 149/2022г. на РС гр. Габрово и ВНОХД 54/2022г. на ОС гр. Габрово намира за установено следното:

Искането е подадено в срока, предвиден в чл. 421, ал. 3 от НПК, от процесуално легитимирана страна, по отношение на съдебен акт, подлежащ на проверка по реда на Глава тридесет и трета от НПК, поради което е допустимо.

Разгледано по същество искането е неоснователно по следните съображения:

С Присъда № 14/11.03.2022г. постановена по НОХД № 149/2022 г. състав на Районен съд Габрово е признал М. Г. А. за виновен това, че на 13.02.2022 г. по ул. „А. Стамболийски“ в с. Яворец, общ. Габрово управлявал МПС - л. а. "Фиат Пунто" с ДК № ЕВ 38 **** с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 промила – 1,84 промила установена по надлежния ред, след като е бил осъден с влязла в сила присъда за деяние по чл. 343 б ал.1 от НК, поради което и на основание чл. 343Б ал. 2 от НК го е осъдил на две години и четири месеца лишаване от свобода и глоба в размер на 800 лв. Определил е първоначален строг режим за изтърпяване на наказанието.

На основание чл. 343 г от НК съдът е лишил А. от право да управлява МПС за срок от две години и четири месеца.

На основание чл. 68 ал.1 от НК е привел в изпълнение наказанието, наложено му по НОХД 250/2021г. на РС Севлиево – четири месеца лишаване от свобода при първоначален строг режим.

По жалба на защитника на подсъдимия срещу постановената присъда е образувано ВНОХД № 54/2022 г. по описа на ОС - Габрово. С Решение № 41/27.06.2022 г. по същото дело въззивният съд е потвърдил първоинстанционната присъда.

Наведените в искането доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а от там и на материалния закон в голяма степен идентични с възраженията на защитата, залегнали в допълнителната въззивна жалба. Те са били предмет на извършената въззивна проверка, като в решението на съда им е даден отговор, който се споделя изцяло и от настоящия състав на ВТАС.

Централният въпрос от значение за съставомерността на деянието, а именно дали подсъдимият е управлявал автомобила си след като е употребил алкохол над 0,5 промила е бил правилно разрешен. Както първата, така и въззивната инстанция подробно са обсъдили възраженията на защитата за допуснати нарушения във връзка с показанията на разпитаните по делото свидетели и тяхната кредитация с доверие.

Не са допуснати претендираните от защитата нарушения на процесуалните правила, визирани в [чл. 13](#), [чл. 14](#), [чл. 107](#) и [чл. 303](#) от НПК. Още първата инстанция е изпълнила в пълнота задължението си да събере всички относими доказателства. Уважени са почти всички доказателствени искания на защитата. Събраните доказателства са били обсъдени обективно, според действителното им съдържание, всестранно и пълно, с което успешно е била постигната обективната истина по делото.

Подробно обсъдени са показанията на свидетелите очевидци - Б. и Ф., които са поставени в основата на възприетото относно движението и местонахождението на управлания от осъдения А. автомобил. Не са оставени без коментар и показанията на св. Ч. и Д.. Те не са игнорирани, но съдът аргументирано е приел, че нямат отношение към инкриминираното деяние.

Подробно обсъден от първия съд е и начина на установяване на употребата на алкохол – чрез техническо средство „Алкотест Дрегер“ – съгласно Наредба № 1/ 2017г. и по- конкретно обосновано е защо се приема, че са спазени изискванията на Наредба № 1 / чл. 6 ал.9 от тази Наредба/.

Развитата в искането теза за непълнота на доказателствата при

постановяване на съдебните актове / „не са направени нужните усилия за разкриване на обективната истина“/ също не може да бъде възприета като основателна. По отношение на всички правно значими обстоятелства са събрани, проверени и подложени на анализ допустимите и относими доказателства, които са позволили надеждно обосноваване на фактическите изводи. А събраната и обсъдена доказателствена съвкупност напълно позволява извеждане на стабилни фактически изводи, така че тези изводи не почиват на предположения.

Неоснователни са упреците, изложени в искането и към постановеното въззивно решение. Въззивният съд е изложил фактологията, която приема за установена. След което не само се е съгласил с изводите, до които е достигнал първоинстанционния съд, но и е направил свой собствен подробен анализ на доказателствата. Подробно е анализирал и наличието на всички елементи от обективна и субективна страна на деянието по чл. 343б ал.2 от НК. Особено обстойно въззивният съд е отговорил на всички направени възражения от защитата на подсъдимия. Именно въз основа на анализа на показанията на св. С., Ф. и Б. е приел за установено точното местонахождение на автомобила към момента на привеждането му в движение от А., както и конкретно предприетото от него – първо насочване в посока центъра на с. Яворец, а впоследствие обръщане на посоката и насочване към главния път в посока гр. Севлиево. Едва след това управляваният автомобил е застигнат и спрян за проверка от органите на полицията. Въззивният съд не е оставил без коментар, така както се твърди в искането, показанията на св. Д. и Ч.. Напротив обстойно е защитил виждането си защо показанията на тези двама свидетели няма как да допринесат за изясняване на обективната истина – тъй като не са присъствали на място, когато А. е управлявал ППС, а вече са били тръгнали с бърза помощ към МБАЛ Габрово. Именно въз основа на направения анализ и първия и въззивния съд са стигнали до законосъобразен извод досежно авторството на деянието. Защитната теза за приложение на чл. 13 от НК, тъй като А. искал единствено да премести ППС не само не намира опора в събраната доказателствена съвкупност, но и се опровергава изцяло от показанията на свидетелите очевидци. И на това възражение е даден обстоен отговор, който е аргументиран не само с показанията на разпитаните свидетели – основно тези на св. Ф. и Б., но и с показанията на св. Ч., както и с правилата на формалната логика.

Въззивният съд е дал отговор и на възраженията, касаещи установената концентрация на алкохол на осъдения А.. Анализирал е разпоредбите на Наредба № 1 от 19.07.2017г. за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техните аналози. Съпоставил е писмените и гласните доказателства по делото – установеното количество алкохол чрез техническо средство „Алкотест Дрегер“ – 1,84 промила, отказа на А. да даде кръвна проба. Отказът е надлежно закрепен в Протокол за медицинско изследване. При това положение и съгласно цитираната наредба № 1/ 2017г. концентрацията на алкохол се счита установена от техническото средство „Алкотест Дрегер“. Напълно законосъобразно е прието, че е спазен предвидения в тази наредба ред за установяване на алкохол в кръвта. Показанията на техническото средство са съпоставени с показанията на свидетелите - полицейски служители, като е посочено, че са потвърдени, отразени са в талона за изследване, както и в протокола за медицинско изследване. Именно поради изложеното, настоящата инстанция намира, че с мотивите си въззивният съд е изпълнил в пълен обем задълженията си по чл. 339, ал. 2 от НПК, поради което не може да се приеме наличие на основанието по чл. 422 ал. 1 т. 5 вр. чл. 348 ал. 1 т. 2 от НПК.

Доколкото проверката за точното прилагане на наказателния закон, се осъществява в границите на установените от съдилищата фактически положения, то в тези параметри правилно е било прието, че е установено по несъмнен начин, че М. Г. А. е извършил престъплението по чл. 343б, ал. 2 НК. Затова няма никакво основание, за уважаване искането за възобновяване на производството, на посоченото основание.

Въпреки, че в искането за възобновяване е посочена като основание и разпоредбата на чл. 348 ал.1 т.3 от НПК, то конкретни оплаквания в тази насока на са направени. Настоящата инстанция намира, че и двете инстанции по същество са обсъдили всички налични обстоятелства, имащи значение за обема от наказателна отговорност, който следва да понесе подсъдимия и са стигнали до определяне на наказание, което не е явно несправедливо. Приета е завишена степен на обществена опасност на дееца, предвид предходното му осъждане, висока е и степента на обществена опасност на деянието. Обсъдени са отегчаващите вината обстоятелства – съдържанието на алкохол, което

многократно надхвърля допустимата концентрация до 0,5 промила, краткият период от време след изтичане на деянието му по предходно наказание осем месеца лишаване от правоуправление. Очевидно е, че при тези данни няма как да се приеме, че наложеното наказание по предходното осъждане е въздействало възпиращо на дееца. Не са подминати и смекчаващите вината обстоятелства – частичното признание и затрудненото материално положение. Няма данни нито за изключително, нито за многобройни смекчаващи вината обстоятелства. При така обсъдените налични смекчаващи и отегчаващи, напълно законосъобразна е преценката, че наказанието следва да бъде определено към средния предвиден от закона размер. Доколкото деянието е извършено в изпитателния срок на предходното осъждане правилно е приложена разпоредбата на чл. 68 от НК, както и в съответствие с правилата на ЗИНЗС е определен първоначалният режим на изтърпяване на наказанието. Законосъобразно и в съответствие с установените от закона и практиката изисквания е определен и размера на наказанието лишаване от правоуправление, тъй като разпоредбата на чл. 49 ал.2 от НК предвижда, че когато наказанието лишаване от права, когато е наложено с наказание лишаване от свобода може да надминава срока на последното най-много с три години, а от друга страна Постановление на Пленума на ВС № 1/83г. и постоянната съдебна практика – Р 66/88г., Р 75/86г., Р 23/88г. на ОСНК, касаещи приложението на чл. 37 ал.1 т. 6 и 7 от НК, предвиждат, че "когато се налага наказание лишаване от права заедно с лишаване от свобода, срокът на лишаването от права не може да бъде по-кратък от срокът на лишаването от свобода”.

По изложените съображения ВТАС не намира основания за възобновяване на двата съдебни акта и направеното искане за възобновяване следва да бъде оставено без уважение.

С оглед на горното, Великотърновският Апелативен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения М. Г. А., чрез неговият защитник адв. Събева за възобновяване на ВНОХД № 54/2022 г. на Габровски окръжен съд и НОХД 149/2022г. на РС Габрово.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____